

kommune kunde foretage sig noget som helst andet end at give direkte Understøttelse, medmindre de indhentede højere Myndigheders Tilladelse, og for Landkommunernes Vedkommende var der endog rejst Tvivl om, at Amsraadene i saadanne Tilfælde kunde give Kommunerne Bemyndigelse til for egne Penge at foretage prisnedsættende Foranstaltninger for de første Livsfor nødenheder, naar det gælder alle Kommunens Beboere. Jeg ved ikke, om det er den principale Opfattelse? Da er den overordentlig stærkt i Strid med det, der tidligere er hævdet af andre Medlemmer indenfor Partiet Venstre.

Jeg vil ogsaa med Hensyn til Fordeelingen af de 500,000 Kr. af Statstilskuddet til de trængende Kommuner pege paa, at jeg finder, at der er en Inkonsekvens i Venstres Opfattelse. Det ærede Medlem fra Verninge hævdede, at det var med megen Overvindelse, at Partiet Venstre var gaaet med til at forlade det oprindelige, at Kommunerne skulde yde deres Del af Udgifterne til disse Foranstaltningers Afholdelse, men at Indenrigsministerens Forslag gik ud paa, at 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kunde ydes uden at dette krævedes af Kommunerne. Den halve Million stilles jo til Raadighed for Kommunerne, uden at de overhovedet er forpligtede til at anvende disse Penge til Dyrtidsforanstaltninger. Jeg kan ikke rigtig forlige mig med, at man skulde gaa til at forhøje den Del af Statsbevillingen, som gives dem væsentlig paa Grund af Dyrtidsforanstaltningerne, uden at kræve, at de skal bruge disse Penge til at modvirke Dyrtidens Ulykker.

Jeg har saa til sidst kun et Par korte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Det ærede Medlem brugte den Udtalelse i en kort Bemærkning, at naar han tidligere havde hævdet, at han kunde gaa med til, at Kommune og Stat i Fællesskab foretog Foranstaltninger til at sænke Prisen paa Livsfor nødenheder for Landbefolkningen, var det under den Forudsætning, at de gældende Maksimalpriser skulde falde, og han spurgte det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), om han vilde være med til, at Maksimalpriserne kunde falde. Jeg vil for mit Vedkommende besvare det Spørgsmaal saaledes, at jeg finder, at dette vilde være overordentlig uheldigt ogsaa med Henblik paa det foreliggende Lovforslag, thi hvis de Forudsætninger var til Stede, som det ærede Medlem pegede paa, og Stat og

Kommune da skulde foretage Foranstaltninger til Prisnedsættelser, vilde der ske to Ting; der vilde ske dette, at finansielt set vilde en saadan Ordning være omtrent uoverkommelig. Naar de baandlæggende Bestemmelser bliver ophævet for Priserne paa de vigtigste Varer baade paa det ene og det andet Omraade, vil Foranstaltningerne til Nedsættelse af Prisen paa Livsfor nødenheder sluge overordentlig store Summer. Dernæst er der en anden Vanskelighed, som har meldt sig Gang efter Gang, naar disse Forhold er blevet drøftet: det er de administrative.

Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds kunde have haft en overordentlig god Lejlighed til at fremsætte et gennemførligt og praktikabelt Forslag til Gennemførelse af det Princip, han gennem 1 $\frac{1}{2}$ Aar har gjort sig til Talsmand for i Agitationen omkring i Landet. Det har været overordentlig let hidtil at sige: Vi vil gøre saa overordentlig meget for, at den mindre bemidlede Del af Landbefolkningen kan faa taalelige Vilkaar, men vi forlanger, at det skal gøres paa den Maade ..... d. v. s. det er den Maade, vi aldrig har faaet at vide. Man har aldrig hidtil set et gennemførligt Forslag i saa Henseende. Nu havde der været rig Lejlighed for det ærede Medlem til at fremsætte sine Tanker i den Retning. Jeg kan ikke undlade at udtale, at jeg synes, det ærede Medlem netop i dette Tilfælde har savnet baade Villie og Evne til at fremsætte et Forslag til at realisere de Planer, han har skiltet med Landet over i de sidste 1 $\frac{1}{2}$ Aar.

P. Th. Nielsen: Det ærede Medlem fra Lejre siger, at jeg har haft rig Lejlighed til at fremsætte et Forslag, der var gennemførligt, men nu har de Herrer jo paastaet, at det Forslag, de har fremsat, netop er et saadant Forslag, og det er det vel ogsaa, men kan dette Forslag gennemføres med Maksimalpriser, maa det vel ogsaa kunne gennemføres uden Maksimalpriser. Det er altsaa i hvert Fald ikke det Krav eller den Forudsætning, jeg har stillet, at Maksimalpriserne skulde falde, som er en Hindring for, at Forslaget er praktisk gennemførligt.

Jensen-Sønderup: Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ord-